

**CURTEA SUPRĂMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Tatiana Caraiman împotriva lui Alexandr Caraiman, intervenient
accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Vest structura
Teritorială Asistență Socială Sîngerei

(decăderea din drepturilor părintești)

împotriva deciziei din 18 noiembrie 2025 a Curții de Apel Nord,

Dosarul nr: 2ra-332/26

Nr. PIGD 2-24096394-01-2ra-14042026

Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a acesteia.
--

Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei (jud. G. Cugut)
Curtea de Apel Nord - jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii

1 iulie 2026

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Tatiana Caraiman, reprezentată de avocata Elena Negru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Diana Stănilă,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 august 2024, Tatiana Caraiman a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Caraiman, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Vest structura Teritorială Asistență Socială Sîngerei cu privire la decăderea din drepturi părintești.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, s-a aflat în relații de căsătorie cu Alexandr Caraiman, iar din această căsătorie s-a născut copilul minor xxxx.

3. A menționat că, întrucât reclamanta nu mai ducea viață de familie împreună cu pârâtul, iar acesta nu acorda sprijin material pentru creșterea și întreținerea copilului minor, a fost nevoită să se adreseze în instanța de judecată cu o cerere privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere.

4. Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, din 8 august 2023, a fost desfăcută căsătoria dintre Tatiana Caraiman și Alexandr Caraiman, înregistrată la 6 decembrie 2013 la Primăria Bilicenii Noi, raionul Sîngerei, sub nr. 15. Totodată, s-a stabilit domiciliul copilului minor xxxx cu mama sa, Tatiana Caraiman, și s-a dispus încasarea de la Alexandr Caraiman a pensiei de întreținere în cuantum de 1.500 lei lunar, începând cu 13 iunie 2023 și până la atingerea majoratului de către copil.

5. După desfacerea căsătoriei, copilul minor s-a aflat permanent în grija și educația sa, beneficiind de sprijinul membrilor familiei, în timp ce pârâtul nu menține legături cu copilul și nu își exercită obligațiile părintești. De asemenea, a indicat că acesta nu achită în mod regulat pensia de întreținere, iar necesitățile financiare ale copilului sunt considerabile, motiv pentru care reclamanta a fost nevoită să plece la muncă peste hotarele țării.

6. Totodată, a indicat că pârâtul manifestă o atitudine indiferentă față de creșterea și educarea copilului, întreaga responsabilitate revenindu-i reclamantei.

7. În susținerea acțiunii, reclamanta a invocat încheierea executorului judecătoresc Marcel Mușet din 13 august 2024 privind stabilirea restanței la plata

pensiei de întreținere, potrivit căreia Alexandr Caraiman înregistrează o datorie de 21.000 lei pentru perioada 13 iunie 2023 – 13 august 2024.

8. A mai susținut că minorul este lipsit de grija și sprijinul părintelui, iar pârâtul nu participă la educarea, îngrijirea și întreținerea copilului, nu comunică cu acesta și manifestă dezinteres față de dezvoltarea sa. Conduita pârâtului demonstrează eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești și justifică aplicarea măsurii decăderii din drepturile părintești.

9. Întemeindu-și acțiunea pe prevederile art. 67 lit. a) și h) și art. 68 din Codul familiei, precum și pe art. 3 alin. (1) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, reclamanta a solicitat decăderea lui Alexandr Caraiman din drepturile părintești față de copilul minor Alexandra Caraiman și încasarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 27 noiembrie 2024, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 6 decembrie 2024, avocatul Elena Negru, în interesele Tatianei Caraiman, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei, din 27 noiembrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii atacate și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2025, a fost respins apelul declarat, fiind menținută hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei, din 27 noiembrie 2024.

13. Instanța de apel a reținut că reclamanta și-a întemeiat pretențiile pe dispozițiile art. 67 lit. a) și h) din Codul familiei, invocând faptul că pârâtul se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, nu participă la educarea și creșterea copilului minor și manifestă dezinteres față de acesta. Totodată, instanța a subliniat că, pentru aplicarea măsurii decăderii din drepturile părintești, este necesară dovedirea unei conduite culpabile și de rea-credință din partea părintelui, precum și existența unor circumstanțe care să justifice o asemenea măsură excepțională.

14. În acest context, instanța de apel a constatat că, deși la materialele cauzei a fost anexată încheierea executorului judecătoresc privind stabilirea restanței la plata pensiei de întreținere, aceasta nu demonstrează prin ea însăși eschivarea cu rea-credință a pârâtului de la exercitarea obligațiilor părintești. Totodată,

reclamanta nu a prezentat probe pertinente și concludente care să confirme că pârâtul avea posibilitatea efectivă de a-și executa obligațiile și că s-a sustras intenționat de la îndeplinirea acestora.

15. Instanța de apel a reținut că afirmațiile referitoare la lipsa implicării pârâtului în viața copilului și la comportamentul său necorespunzător nu au fost confirmate prin probe suficiente care să ateste existența unor împrejurări de o asemenea gravitate încât să impună aplicarea temeiului prevăzut de art. 67 lit. h) din Codul familiei. Prin urmare, reclamanta nu a demonstrat că interesele superioare ale copilului reclamă decăderea pârâtului din drepturile părintești.

16. Raportând circumstanțele cauzei la principiul interesului superior al copilului și la caracterul excepțional al măsurii decăderii din drepturile părintești, instanța de apel a reținut că această măsură poate fi dispusă doar în situații grave, atunci când conduita părintelui afectează în mod real și semnificativ dezvoltarea, educarea sau bunăstarea copilului și când alte măsuri de protecție se dovedesc insuficiente. Or, prima instanță a apreciat corect probele administrate și a constatat în mod întemeiat că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 67 din Codul familiei pentru decăderea lui Alexandr Caraiman din drepturile părintești față de copilul minor xxxx, motiv pentru care soluția de respingere a acțiunii a fost menținută.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. La 17 aprilie 2026, Tatiana Caraiman, reprezentată de avocata Elena Negru, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 18 noiembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

18. În motivarea recursului, recurenta a invocat trimitere prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a), c) și e) Cod de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel este arbitrară și se întemeiază pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

19. Recurenta a susținut că instanța de apel nu a apreciat corespunzător probele administrate, în special încheierea executorului judecătoresc Marcel Mușet din 13 august 2024 privind stabilirea restanței la plata pensiei de întreținere, potrivit căreia Alexandr Caraiman înregistra o datorie de 21.000 lei pentru perioada 13 iunie 2023 – 13 august 2024. Această circumstanță confirmă eschivarea pârâtului de la executarea obligației de întreținere a copilului minor.

20. Totodată, nu a ținut cont de conduita pârâtului, care, nu comunică cu copilul minor, nu participă la creșterea, educarea și întreținerea acestuia și manifestă dezinteres față de dezvoltarea sa. Recurenta a susținut că întreaga sarcină privind îngrijirea și educarea copilului minor revine mamei, iar pârâtul nu contribuie nici material, nici moral la exercitarea obligațiilor părintești.

21. Recurenta a criticat concluzia instanței de apel potrivit căreia nu ar fi fost demonstrată eschivarea cu rea-credință a pârâtului de la exercitarea obligațiilor părintești. Aceasta a susținut că restanța acumulată la plata pensiei de întreținere, lipsa implicării în viața copilului și neparticiparea la educarea acestuia constituie circumstanțe suficiente pentru aplicarea art. 67 lit. a) din Codul familiei.

22. Instanța de apel nu a dat eficiență avizului-concluzie al Agenției Teritoriale de Asistență Socială Nord-Vest, Structura Teritorială Asistență Socială Sîngerei, prin care a fost susținută decăderea lui Alexandr Caraiman din drepturile părintești față de copilul minor xxxx. Or, poziția autorității tutelare confirma faptul că minorul este lipsit de grija tatălui, iar interesele copilului impuneau admiterea acțiunii.

23. Recurenta a făcut trimitere și la declarațiile martorilor audiați în fața primei instanțe, susținând că acestea confirmă conduita agresivă a pârâtului în mediul familial, consumul de alcool, existența conflictelor familiale și efectele negative asupra stării emoționale a copilului minor, iar, instanța de apel a apreciat aceste declarații în mod superficial, fără a le analiza în ansamblu cu celelalte probe administrate în cauză.

24. De asemenea, Tatiana Caraiman a susținut că instanța de apel a interpretat eronat principiul interesului superior al copilului, reținând nejustificat că nu sunt întrunite condițiile decăderii din drepturile părintești. Recurenta a menționat că menținerea drepturilor părintești ale pârâtului, în condițiile în care acesta nu achită pensia de întreținere și nu participă la viața copilului, contravine interesului superior al minorei xxxx.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă stabilește că:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

26. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

27. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatrăgerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre”.

28. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă prevede următoarele:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

29. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă indică că:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 18 noiembrie 2025, iar copia integrală a deciziei motivate a fost expediată participanților la proces la 18 februarie 2026 (f.d. 107). Prin urmare, recursul declarat de Tatiana Caraiman, reprezentată de avocata Elena Negru, la 17 aprilie 2026 se consideră depus în termen (a se vedea pct. 26).

31. Potrivit prevederilor legale și practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o motivare clară, convingătoare și întemeiată în drept, care să evidențieze existența unor erori de drept calificate sau a unor vicii esențiale de procedură. Recursul nu are rolul de a supune cauza unei rejudecări în fond, ci de a examina legalitatea hotărârii instanței de apel în limitele erorilor invocate. Prin urmare, simplele exprimări ale nemulțumirii față de soluția instanței inferioare, nesuținute de argumente juridice clare privind încălcarea normelor de drept sau caracterul arbitrar al hotărârii atacate, nu întrunesc condițiile de admisibilitate.

32. În speță, recurenta Tatiana Caraiman, deși a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a), c) și e) din Codul de procedură civilă, își întemeiază criticile, în esență, pe solicitarea unei noi aprecieri a probelor administrate și pe reiterarea circumstanțelor de fapt deja examinate de instanțele inferioare. Argumentele formulate exprimă dezacordul acesteia față de concluzia instanței de apel privind inexistența temeiurilor legale pentru decăderea lui Alexandr Caraiman din drepturile părintești, fără a evidenția în mod convingător erori de interpretare sau aplicare a normelor de drept și fără a demonstra caracterul arbitrar ori vădit nerezonabil al aprecierii probelor. Or, o asemenea abordare nu satisface exigențele testului de admisibilitate a recursului, iar examinarea criticilor formulate ar presupune o reevaluare a situației de fapt și a materialului probator, ceea ce excedează competenței instanței de recurs.

33. Completul de judecată observă că instanța de apel nu s-a limitat la examinarea obligației de întreținere, ci a analizat cauza prin prisma caracterului excepțional al măsurii decăderii din drepturile părintești și a principiului

interesului superior al copilului. Această abordare se înscrie în marja de apreciere a instanței de apel și nu poate fi calificată drept arbitrară doar pentru că recurenta promovează o interpretare diferită a aceluiași circumstanțe.

34. Totodată, Completul de judecată reiterează că măsura decăderii din exercițiul drepturilor părintești poate interveni exclusiv în condițiile expres și limitativ prevăzute de lege, aspect reflectat constant în jurisprudența Curții Supreme de Justiție, inclusiv în decizia [nr. 2ra-544/24](#) din 20 august 2025 (§ 58). Dispunerea unei asemenea măsuri este posibilă numai în prezența unor probe certe și concludente care să demonstreze eschivarea cu rea-credință a părintelui de la exercitarea atribuțiilor părintești, în special de la executarea obligației de întreținere.

35. În consecință, Completul constată că recursul nu este admisibil, nefiind prezentate critici pertinente care să justifice examinarea fondului, conform art. 432 din Codul de procedură civilă.

36. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Tatiana Caraiman, reprezentată de avocata Elena Negru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat